

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 22770-06-17

1
2
3
4
5

לפני:
כב' השופטת דגית ויסמן
נציגת ציבור (עובדים), גב' רחל קפר

התובע: ניסים דיין

-

הנתבע: המוסד לביטוח לאומי

6

7

החלטה

- 8 1. התובע הגיש תביעה להכיר באירוע מוחי שארע לו, כפגיעה בעבודה כמשמעה בחוק,
9 וזאת בעקבות אירוע חריג בעבודה מיום 21.5.15.
- 10 2. במכתב הדחיה התייחס הנתבע לאוטם בשריר הלב ולא לארוע מוחי. עוד נטען
11 שהדחיה הינה מסיבה רפואית – העדר קשר סיבתי.
- 12 3. במסגרת כתב ההגנה, הבהיר הנתבע כי מדובר בטעות סופר שכן הפגיעה היא ארוע
13 מוחי. כן נטען שלא התקיים ארוע חריג, לצורך הכרה בארוע המוחי כפגיעה בעבודה.
- 14 4. מטעם התובע העידו התובע עצמו, אשתו וחבר לעבודה.
- 15 5. על פי עדות התובע, עבד בבנק במשך כ- 36 שנה בתפקידים שונים, ובתפקידו האחרון
16 הוא מועסק כעוזר מנכ"ל ומנהל שיווק בבנק מרכזית דיסקונט.
- 17 התובע פירט בתצהיר את אופי התפקיד ותחומי האחריות:
- 18 "במסגרת תפקידי אני אחראי על שיווק הבנק ומוצריו, פרסום מבצעי הבנק,
19 אחראי על הפעילויות השונות בקהילה אותן מקיים הבנק, אחראי על הקשר
20 עם המגזרים והקהילות השונות, ומנהל את שיתופי הפעולה עם מובילי ציבור,
21 ראשי ערים, אוניברסיטאות ועוד.
- 22 כמו כן, במסגרת תפקידי כאחראי שיווק אני מצוי בקשר שוטף עם המחלקה
23 המשפטית לצורך אישור הסכמים ו/או תהליכים עם היבט משפטי הקשורים
24 בעבודתי וזאת כדבר שבשגרה וללא גורמים מתאמים כלשהם כמו מנהלים
25 אחרים של מחלקת השיווק לפני".
- 26
- 27 5. התובע תיאר בטופס התביעה לדמי פגיעה, את האירועים שקדמו לאשפוזו בבית
28 החולים ביום 21.5.15:

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 22770-06-17

1 "ביום 21.5.15 הגעתי לעבודה בבנק שם אני בתפקיד מנהל שיווק של הבנק.
2 באותו יום כבכל בוקר הגעתי לעבודה בסביבות השעה 7:00 בבוקר, והתחלתי
3 בקריאת אימיילים במחשב העבודה. תוך כדי הקריאה נתקלתי באימייל
4 שמאז הרגיו אותי והכעיס אותי, הרגשתי חולשה נוראית. מהאימייל הבנתי
5 שבעצם עקפו אותי, ללא ידיעתי וסגרו עניינים לגבי תהליך העבודה מבלי
6 להתייעץ ומבלי ליידע אותי, הרגשתי כעס נוראי.

7 בהמשך קריאת האימייל, התברר לי שמעבר לכך שסגרו את תהליך העבודה
8 מהיום והלאה מבלי ליידע אותי, מינו את ראש מטה הסניפים שהוא בדרגה
9 נחותה משלי להיות גורם הביניים בין הלשכה המשפטית לביני."

10

11 6. התובע נחקר פעמיים על ידי חוקר המוסד לביטוח לאומי.

12 בחקירתו מיום 4.12.15 סיפר התובע:

13 "ש. מה קרה ב- 21.5.15?

14 ת. באתי לעבודה, זה היה יום ה', כאשר יומיים לפני לא הייתי בעבודה
15 הייתי בקורס מנהלים בכירים בראשון לציון במרכז ההדרכה שלנו
16 והשינה הייתה בתל-אביב. הגעתי לעבודה כמו תמיד מגיע בין
17 הראשונים לבנק, פותח חדרים של החברה, מדליק מזגן ואורות ואני
18 עובד על מיילים וקורא את המיילים שהצטברו בימים שלא הייתי ואני
19 רואה מייל מעורכת הדין הרפרנטית שלנו תשובה על פירוט על הדברים
20 שנמצאים אצלה ועדיין לא טופלו. והיא ענתה לי תשובה מאורכת
21 כזאת שנראתה לי לא רגילה. אנחנו מתכתבים כל הזמן וזה היה נראה
22 לי שונה, זו הייתה תשובה שהיא נתנה לי להבין כאילו מישהו רצה
23 להגיד לי שיש פה דברים לא בסדר ואז ניסיתי להבין למה זה ככה.

24 מאד התעצבתי על התשובה וכתבתי לה ואמרתי שאני מבין שהיא
25 עובדת ומשקיעה אבל אנחנו צריכים להתקדם והדברים נמשכים
26 הרבה זמן ובכל זאת הרמתי גם טלפון לאגף ייעוץ משפטי ואז נאמר
27 לי, לא זוכר מי זה היה, שאני צריך להעביר כל מה שקשור לשיווק מול
28 המחלקה המשפטית דרך עובד של אלון בירון, ראש מטה הסניפים,
29 תומר אלוני, שברמה ההיררכית אני צריך להעביר למישהו שהוא
30 בדרגה פחותה ממני לבדוק את החומר שאני מעביר למחלקה
31 המשפטית.

32 אני 35 שנים בבנק, אין דבר כזה, זה משהו שהסמנכ"ל שלי החליט
33 שזה יהיה בקטע הזה שלי כאילו לשים לי עוד גורם בדרך לבדוק אותי.
34 ואז רתחתי, ממש התעצבנתי, קמתי מעצבים ושאלתי את הסגן שלי,
35 עופר רביב, אם הוא יודע משהו על זה והוא אמר שלא מכיר את זה
36 ולא מודע לזה.

37 אני חוזר למקום, לוקח את הפלאפון לחפש מספר טלפון והוא נשטט
38 לי מהיד, לא הצלחתי להחזיק אותו ביד. הרגשתי כאילו היד כבדה
39 כזאת. הלכתי להביא הדפסה מהמדפסת המרכזית בחדר הסמוך ולא
40 הצלחתי ללכת על הרגל..."

41

42 בחקירה נוספת, מיום 23.3.16 חזר התובע על הדברים:

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 22770-06-17

- 1 "הגעתי למשרד ופתחתי יום במערכת. פתחתי דואר אחרי זה התחלתי לעבור
2 על המיילים לאחר שלא הייתי יומיים בעבודה ואז ראיתי את המייל של עדי
3 ובו פירוט וצורת ניסוח של הדברים שלא מצאו חן בעיניי ואז כתבתי לה מייל
4 תשובה בשעה 8:18 שתיקנתי לה את הדברים בגוף המייל ושאני מעריך את
5 עבודתה ואחרי המייל הרמתי טלפון למשפטית לדעת מה קורה אם יש משהו
6 חדש שאני לא יודע, אני לא זוכר עם מי דיברתי, עם מישהו מהמשפטית, ואז
7 אמרו לי משהו כמו שהייתה ישיבה והוחלט שהדברים יעברו דרך מטה
8 החטיבה. מאד התעצבנתי, זה שרף לי את המעיים, קראתי לסגן שלי עופר
9 רביב ושאלתי אותו אם הוא יודע מזה והוא הכחיש. חזרתי לחדר, המשכתי
10 לעבור על המיילים שלי והטלפון נשמט לי מהיד ועיסיתי את היד ואז באתי
11 לקחת משהו מהדפסה והרגל הייתה כבדה כמו 10 טון, והמזכירה שלי ועופר
12 ראו אותי ושאלו אותי מה קרה לי אז אמרתי שאתקשר לקרדיולוג שלי בתל
13 השומר והוא אמר לי לטוס לחדר מיון".
- 14
- 15 7. לתיק הוגשה תכתובת בין התובע לבין גורמים שונים בבנק.
16 מהתכתובת עולה כי התובע התכתב עם המחלקה המשפטית ביום 20.5.15, בהיותו
17 מחוץ למשרד. התובע קיבל הודעות דוא"ל והשיב להן (3/נ).
18 לטענת הנתבע, כבר ביום זה, יום לפני האישפוז, התובע ידע על החלטה המדוברת
19 ולראיה – התכתב בעניין עם עו"ד מהמחלקה המשפטית.
20 מהתכתובת לא עולה שהתובע ידע על קיומה של החלטה שלפיה התכתבות עם הלשכה
21 המשפטית תעבור דרך אלון ותומר. כל שידע הוא שבפועל, ההתכתבות עברה כאמור.
22 חיזוק לכך שהתובע לא היה מודע להחלטה, נמצא בהודעת דוא"ל שששלח בבוקר יום
23 21.5.15, בשעה 8:18 לעו"ד עדי בלקין, בה כתב:
24 "עדי
25 אני מכיר בכל שאת מלווה אותנו במקצועיות ובהשקעת תשומות לא
26 מבוטלות.
27 אנו נדרשים לעיתים לתשובות בשוטף לאור הנסיבות.
28 אודה להבנתך לצרכים שלנו.
29 צרפתי הערות להתייחסותך".
30
31 לו היה יודע על החלטה שלפיה עליו להעביר את ההתכתבות דרך אלון ותומר, לא היה
32 מנסח את ההודעה כפי שניסח.
33 להודעה זו של התובע, הגיבה עו"ד בלקין בשעה 9:20 ולאחריה נשלח מייל מאת מיכל
34 דויטש, בשעה 9:25 בו נאמר:
35

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 22770-06-17

- 1 "חברים די. בבקשה.
- 2 עד שאלון ואני לא יושבים שוב, אנא העבירו הכל דרך אלון/תומר כפי שסוכם
- 3 עימם לפני חודש".
- 4
- 5 בשעות אלה התובע היה כבר בבית החולים. כאשר הוא שוכב בחדר מיון, התכתב עם
- 6 תומר אלוני.
- 7 בשעה 10:44 כותב התובע לתומר אלוני:
- 8 "במה מדובר?
- 9 באיזה סידור מדובר שאני לא יודע עליו".
- 10
- 11 ועונה תומר אלוני בשעה 10:46:
- 12 "היתה ישיבה אצל מיכל לפני כחודש ודובר בה שהעניינים שלכם מול האגף
- 13 ליעוץ משפטי יעברו דרכי או דרך אלון. אלון לא אמר לך?"
- 14
- 15 התובע נשאל האם, לאור ההתכתבויות הנ"ל, הוא עומד על הטענה שהסידור החדש .8
- 16 התגלה לו בבוקר יום 21.5.15 לראשונה, והשיב כך:
- 17 "אין שום קשר. אני אסביר. אני כשעניתי אמרתי למישהו שלא דיברתי איתו
- 18 בבוקר על זה וזה היה בהמשך למה שנודע לי בבוקר, אם זה היה לפני חודש
- 19 איך אתם לא אומרים לי ומה זה הסידור הזה? אילך אני לא יודע מזה? – זו
- 20 היתה התגובה שלי. בשלב הזה כבר ידעתי ולא הופתעתי..."
- 21
- 22 התובע טען בהודאה לחוקר כמו גם בתצהיר ובעדותו בבית הדין, כי בבוקר יום .9
- 23 21.5.15, התקשר ללשכה המשפטית ושם נאמר לו שהתקבלה החלטה שהדברים יעברו
- 24 דרך מטה החטיבה.
- 25 כך העיד:
- 26 ש. השיחה של הטלפון היתה לפני המייל של 08:18 או אחריו?
- 27 ת. אחריו.
- 28 ש. כמה זמן אחריו?
- 29 ת. ממש אחרי שכתבתי את התשובה.
- 30 ש. ולמה התקשרת אחרי שכתבת את התשובה?
- 31 ת. אני כתבתי את התשובה... כשמישהו כותב לך כשאתה עוזר מנכ"ל,
- 32 מפנה לסעיף 3 למייל של בלקין עדי מה-20.5, מקריא "אל תבואו
- 33 בדרישות..." עכשיו מאחר ואני באותו זמן 35 שנים בבנק, 7 סניפים
- 34 שניהלתי והייתי ראש מטה חטיבה קמעונאית, בתפקיד של עוזר
- 35 מנכ"ל לא מקובל סגנון של כתיבה כזו ולכן אני בסבלנות עוד עונה לה
- 36 "אני מכיר בכך..." מקריא. בנושא של דוברות ושיווק יש דברים
- 37 שנדרשים התייחסות מיידית, אבל למרות זאת לא הסתפקתי בזה

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 22770-06-17

- 1 ופניתי בטלפון ואמרו לי "יש סידור חדש, כל דבר צריך לעבור דרך
2 העוזר של הסמנכ"ל", שמו זה אלוני תומר שהוא נמוך ממני בשתי
3 דרגות. זה דבר שלא היה בעבר ולא נעשה בעבר וגם לא נעשה עד כה.
4 אני מבין שהשיחה הזו היתה אחרי 18:08, נכון?
5 ש. ת.
6 בצמוד, באותו זמן.
7 ניסית לברר עם מי דיברת בלשכה המשפטית?
8 ת. ת.
9 מתי?
10 ש. ש.
11 באותו זמן.
12 ת. ת.
13 לא.
14 יכול להיות שהשיחה היתה עם עדי בלקין?
15 ת. ת.
16 אני לא זוכר.
17 יש לך אינדיקציה כלשהי שבוצעה שיחה בזמן הזה? רישום כלשהו?
18 ת. ת.
19 אין.
20 כיצד השיחה בוצעה?
21 ת. ת.
22 בטלפון הפנימי של הבנק.
23 ש. ש.
24 ואז אתה טוען שבסביבות 20:08... זה היה לפני ששלחת את המייל או
25 לפני, הכוונה לשיחת טלפון?
26 ת. ת.
27 אתה חוזר על השאלה, עניתי על המייל ובאותו מעמד אחרי ששלחתי
28 את המייל התקשרתי.
29 ש. ש.
30 כלומר ב- 20:08.
31 ת. ת.
32 כן.
33 ש. ש.
34 כמה זמן לקחה שיחת הטלפון?
35 ת. ת.
36 כלום, ממש קצר".
10. 25 לטענת הנתבע, התובע לא זכר עם מי דיבר ולא הביא ראיה לקיומה של שיחה כאמור.
26 על כן ביקש לדחות את גרסת התובע.
11. 27 לאחר ששמענו את העדויות, שוכנענו כי עדותו של התובע היא עדות אותנטית,
28 ומתיישבת היטב עם חלופת ההודעות בדוא"ל, המעידה על כך שעד יום 21.5.15 בשעה
29 8:20 לערך, התובע לא היה מודע לקיומה של החלטה כאמור, אחרת לא היה מתנסח
30 כפי שהתנסח.
- 31 מהראיות עולה שהידיעה על ההחלטה המדוברת, הגיעה אליו לאחר המייל ששלח
32 לעו"ד בלקין ולפני שנסע לבית החולים.
- 33 גם אם יום קודם לכן, התובע היה שותף להתכתבויות אשר יכולות היו לעורר בו
34 תמיהות בנושא, הרי שהתובע הוכיח כי הידיעה הוודאית אודות ההחלטה, אשר
35 לטענתו התקבלה ללא ידיעתו, הגיעה לידיעתו רק בבוקר יום 21.5.15.
- 36 בנוסף, ההסבר לכך שהתובע לא המציא תיעוד לשיחת הטלפון שקיים באותו בוקר,
37 יכול להיות נעוץ בכך שהיא בוצעה "בטלפון הפנימי", וכלל לא ברור אם ניתן לאתר
38 רישום של שיחה כאמור.
- 39
40

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 22770-06-17

12. בנוגע לנסיעה לבית החולים, העיד התובע: 1
- 2 "ש. הרגשת מיד רע ויצאת?
3 ת. איך אני יכול לדעת? האמת היא שבהתחלה לא ישר הרגשתי... לא
4 הבנתי את התהליך. הרגשתי שהטלפון נופל לי מהיד, ואחרי זה הלכתי
5 להביא משהו מהמדפסת ולא הרגשתי את הרגל ואת היד. ואז העירו
6 לי העובדים שלי ואמרתי להם שאני לא מרגיש את צד שמאל, ויעצו לי
7 להתקשר לרופא, והתקשרתי לרופא בביה"ח תל השומר, ותיארת לי לו
8 מה קורה והוא שאל אותי כמה שאלות ואמר לי "תטוס לביה"ח".
9
13. מטעם התובע העיד מר עופר רביב, המשמש כסגנו של התובע. 10
- 11 העד מסר הודעה לחוקר הנתבע ושם תיאר כך את אירועי יום 21.5.15 והרקע להם:
- 12 "אני זוכר שהגיע מייל. הגעתי לעבודה ב- 30:7 בערך. ניסים כבר היה שם כמו
13 כל בוקר שמגיע לפניי. מדליק לי את המזגן והאור, גם את החדר של אלון היה
14 פותח. הגעתי בבוקר וראיתי את ניסים נסער ושאלתי אותו מה קרה הוא שאל
15 אותי אם אני מכיר את הסיפור, שאלתי מה הוא מדבר ואז הוא הראה לי מייל
16 שאומר שבעצם כל פנייה למחלקה המשפטית צריכה להיעשות דרך תומר
17 אלוני. זה משהו שאף פעם לא היה, זה גם נעשה אם את שואלת אותי, בגדול
18 העובדים עבדו ישירות עם המחלקה המשפטית, וגם אני וניסים בעצם וגם עם
19 הסמנכ"לית המשפטית, בעבודה השוטפת הינו ניגשים ישירות למח'י
20 המשפטית ופותרים סוגיות שהיינו צריכים. עכשיו זה אומר שהינו צריכים
21 להגיש את הבקשה לתומר אלוני והוא היה מחליט אם זה בסדר ואז הוא
22 מעביר למשפטית, את צריכה להבין שלנו העובדים זה לא ממש משנה אבל
23 כשמנהל צריך לקבל אישור ממישהו מתחתיו זה פגיעה באגו או במעמדו. הוא
24 לקח את זה מאד קשה, ראיתי שהוא כועס שזה ממש מעצבן אותו, הוא שאל
25 "מה הם רוצים לעשות" ממש כעס וכשהוא קם ללכת מהחדר לצלם משהו אני
26 חושב וראיתי שהוא הולך מוזר, שאלתי אם הוא בסדר, הוא אמר לי כן עזוב
27 אני עצבני, תיכף אירגע והכל יסתדר, ואז אמר שהוא לא מרגיש את צד
28 שמאל...".
- 29
- 30 גרסתו לאירועים תוארה גם במסגרת חקירתו הנגדית בבית הדין:
- 31 "הגעתי לעבודה, כמו בכל בוקר התובע מגיע לפני השעה 7:00, כשאני מגיע
32 הוא בד"כ כלל שם ואני יודע להעריך לפי הקור של המזגן. נכנסתי להגיד בוקר
33 טוב. בשניה ראשונה לא שמת לי לב ואז הוא שאל אותי אם ידעתי על הסיפור
34 הזה עם המשפטית, אמרתי לו איזה סיפור והוא אמר שעכשיו אנחנו צריכים
35 לעבור דרך תומר אלוני, כל פעם שצריכים משהו, אני לא מכיר את זה, לא
36 יודע. והוא הלך לצלם משהו, באמת היה עצבני, וראיתי שהוא סוחב טיפה את
37 רגל שמאל ושאלתי אותו אם הכל בסדר והוא השיב "כואב לי". אמרתי לו
38 שהוא לא נראה טוב, והוא אמר "עזוב אני סתם עצבני". החושים שלי כחובש
39 התעוררו ואמרתי לו "תקשיב, צד שמאל זה...". ישר חשבתי שזה התקף לב,
40 אמרתי לו שצד שמאל כואב והוא מושך רגל.. וזה לא טריוויאלי, ואחרי שהוא
41 ראה שאני לא יורד ממנו הוא התרצה ואמר שיש לו חבר רופא והוא יתייעץ
42 איתו ואז הוא נכנס לחדר. אני לא יכול להגיד לך כמה זמן ארכה השיחה אבל
43 בסופו של דבר אותו חבר אמר לו שיתפנה מיד לביה"ח, אמרתי לו שהבת שלי
44 עברה ניתוח תוספתן באיכילוב והצעתי להקפיץ אותו ועל הדרך אבקר את
45 בתי. התובע אמר "לא" שהוא רוצה ללכת לוולפסון ורציתי לקחת אותו והוא
46 אמר שאטפל בכל הנושא של המשרד ושהוא יסתדר לבד".

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 22770-06-17

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28
- 29
14. בטופס הקבלה לבית החולים נרשם: "בשעה 6:00 בבוקר התעורר עם חולשה מינימלית ברגל שמאל...".
- התובע טען בעדותו שבמועד השחרור מבית החולים, פנה ודרש שהרישום יתוקן. אכן, עובדה זו מצביעה על ספק בנוגע לגירסתו של התובע אודות הארועים בעבודה בבוקר יום 21.5.15.
- יחד עם זאת, לאחר ששמענו את עדותם המהימנה של כלל העדים, שוכנענו על פי הראיות שהוצגו כי די בהן על מנת להוכיח את גרסת התובע, היינו שבבוקר יום 21.5.15 הובאה לידיעת התובע העובדה שהתקבלה החלטה בבנק להעביר את ההתכתבות עם המחלקה המשפטית, דרך מנהלים הזוטרים לתובע.
- עוד שוכנענו כי לאור ותקו של התובע ותפקידו הבכיר בבנק, ידיעה זו גרמה לתובע לרוגז רב וכי התובע החל לחוש ברע, עד לפנייתו לבית החולים.
15. חיזוק למסקנה שלעיל ניתן למצוא גם בעדות אשתו של התובע, אשר העידה אודות ההתנהלות בבית החולים, כאשר הגיעה למקום. אשת התובע נשאלה לגבי הרישום לפיו התובע התעורר עם חולשה ברגל שמאל וטענה שלא ראתה זאת בבוקר וכי התובע יצא יחד איתה מהבית שאותו בורר "הוא יצא בסדר גמור". אמנם מדובר בעדה שברור שיש לה עניין בתוצאת ההליך, אולם בהתחשב בכך שכלל עדתה בנושא היתה קולחת ומהינה מאוד, הגם שאין מדובר בעדות שיש לייחס לה משקל רב, היא בבחינת "דבר מה" נוסף התומך בגרסת התובע.
16. העובדה שהתובע ביקש את תיקון הרישום על גבי מסמך השחרור, מיד במועד בו קיבל אותו לידיו (ולא לאחר זמן רב, למשל לאחר שפנה לייעוץ משפטי) מהווה הסבר מניח את הדעת לדברים.
17. לסיכום האמור לעיל, שוכנענו כי בבוקר יום 21.5.15 אירע לתובע "אירוע חריג" בעבודה ועל כן יש למנות מומחה /יועץ רפואי שיחווה את דעתו בשאלת הקשר הסיבתי.
18. להלן התשתית העובדתית שתוצג למומחה:
- א. התובע, יליד 1959, עבד בבנק מרכזתיל דיסקונט כ – 36 שנים ובתפקידו האחרון שימש כעוזר מנכ"ל ומנהל שיווק בבנק.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 22770-06-17

- ב. ביום 20.5.15 התובע פנה במייל לעו"ד בלקין, רפרטנית מולה התובע עבד במחלקה המשפטית של הבנק וביקש את התייחסותה להסכם מסויים.
- ג. למחרת, ביום 21.5.15 הבוקר המוקדמות, התובע החל את יום העבודה בקריאת הודעות דוא"ל (מיילים) שקיבל ביומיים קודם לכן, לאחר ששהה יומיים בקורס מנהלים בכירים.
- ד. תוך כדי קריאת הדוא"ל, התובע נתקל בתשובתה של עו"ד בלקין, בה היא מבקשת שהעובדים יכבדו את עבודתה "ואל תבואו בדרישות, כאילו מדובר במקרה של חדר מיון שאנו מעכבים".
- ה. התובע הופתע מתשובה זו, מאחר שבשגרה השיח בינו ובינה אינו פורמלי ונוסח התשובה נראה לו תמוה. על כן התקשר לאגף לייעוץ משפטי כדי להבין במה מדובר. בשיחת הטלפון נאמר לתובע כי כל דבר שקשור לשיווק ושנדרש את אישורה של המחלקת המשפטית, על התובע להעביר דרך עובד זוטר ממנו (ראש מטה סניפים), שדרגתו מנהל.
- ו. התובע היה המום למשמע תשובה זו. הן מאחר שלא נאמר לו דבר קודם לכן והן מאחר שהוחלט מאחורי גבו שגורם שנמוך ממנו שתי דרגות מבחינה היררכית בבנק יפקח ויבדוק ותו ולמעשה יהיה גורם מתווך בינו לבין המחלקה המשפטית. זאת כאשר עד אותה עת, התובע הוא שניהל את השיח עם המחלקה המשפטית.
- ז. התובע התרגז מאוד מההחלטה והתקשה לעכל שתהליכי עבודה שוו מבלי להתייעץ איתו ואף הוחלט שיאלץ לבקש אישור מעובד זוטר ממנו. התובע חש תחושת השפלה, פגיעה במעמדו ובסמכויות הניהול שלו ואף נפגע מהאופן שבו הדברים התגלו לו.
- ח. תוך כדי דברים התובע החל לחשו חולשה כללית וחולשה בפלג גוף שמאל, מלווה בסחרחורת. התובע התקשה לאחזו במכשיר הטלפון הנייד ואף לבצע הליכה קצרה. התובע הלך להביא הדפסה מהמדפסת המרכזית בחדר הסמוך ולא הצליח ללכת על הרגל.
- ט. התובע התייעץ טלפונית עם רופא שעובד בתל השומר, שהפנה אותו למיון. מזכירתו של התובע ליוותה אותו למונית והוא התפנה לבית החולים וולפסון.
- י. גם בבית החולים התובע המשיך לבדוק הודעות דוא"ל בטלפון הנייד ולהתעסק במקרה.

31

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 22770-06-17

18. בהתחשב בכך שמדובר באירוע מוחי, ימונה פרופ' אבינעם רכס כמומחה / יועץ רפואי.
- 1 החלטה על מינויו, הכוללת את התשתית העובדתית שנקבעה לעיל, תנתן בהחלטה
- 2 נפרדת.
- 3
- 4
- 5 ניתנה היום, כ"ד אלול תשע"ט, (24 ספטמבר 2019), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.
- 6

דגית ויסמן, שופטת

רחל קפר,
נציגת ציבור (עובדים)

- 7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17

